

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2016/1070

z dnia 27 czerwca 2016 r.

w sprawie poddania środkom kontroli 1-fenylo-2-(pirolidyn-1-ylo)pentan-1-on-(α -pirolidynowalerofenonu, α -PVP)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2005/387/WSiSW z dnia 10 maja 2005 r. w sprawie wymiany informacji, oceny ryzyka i kontroli nowych substancji psychoaktywnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdanie na temat oceny zagrożeń dotyczące nowej substancji psychoaktywnej 1-fenylo-2-(pirolidyn-1-ylo)pentan-1-on (α -pirolidynowalerofenon, α -PVP) zostało sporządzone zgodnie z decyzją 2005/387/WSiSW w ramach sesji specjalnej komitetu naukowego Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii w poszerzonym składzie, a następnie przedłożone Komisji i Radzie w dniu 27 listopada 2015 r.
- (2) α -PVP jest silnie działającą substancją o właściwościach psychostymulujących, pod względem struktury zbliżoną do katynonu, pirowaleronu i metylenodioksypirawaleronu (MDPV), które podlegają kontroli na mocy konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r. α -PVP została wykryta we wszystkich 28 państwach członkowskich, a także w Turcji i Norwegii; z informacji uzyskanych w wyniku konfiskat i na podstawie zebranych próbek wynika, że substancja ta występuje przeważnie w postaci proszku i tabletek. Dostępne informacje sugerują, że wielokilogramowe ilości substancji α -PVP są przywożone na rynek narkotykowy na terytorium UE z Chin, a następnie dystrybuowane w całej Unii. Dwa nielegalne zakłady produkcyjne zostały zajęte na terenie jednego z państw członkowskich, co świadczy o zdolności wytwarzania substancji α -PVP także w Unii.
- (3) Osiem państw członkowskich, w których wykryto α -PVP, zgłosiło łącznie 115 przypadków śmiertelnych i 191 przypadków ostrego zatrucia. W większości przypadków substancja α -PVP była stosowana, celowo lub nieumyślnie, w połączeniu z innymi substancjami farmakologicznie czynnymi. Jeżeli α -PVP stałaby się powszechniej dostępna i używana, konsekwencje dla zdrowia osób i zdrowia publicznego mogłyby być znaczące.
- (4) Z dostępnych danych wynika, że α -PVP jest stosowana przez osoby przyjmujące substancje pobudzające w miejscach rozrywki, a także przez osoby używające środków odurzających wysokiego ryzyka, w tym przyjmujące stymulanty i opioidy drogą iniekcji, i że wśród takich osób powszechnym zjawiskiem może być politoksykomania. Dane na temat rozpowszechnienia użycia omawianej substancji, długoterminowych konsekwencji i zagrożeń społecznych związanych z tą substancją są ograniczone.

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 20.5.2005, s. 32.

⁽²⁾ Opinia z dnia 8 czerwca 2016 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

- (5) Nie ma dostępnych informacji ani opublikowanych badań pozwalających na kompleksową ocenę zagrożeń zdrowotnych związanych z substancją α -PVP, tj. toksyczności przewlekłej i ostrej, ale obserwacje na zwierzętach sugerują, że skutki działania tej substancji są zbliżone do działania innych substancji stymulujących. U ludzi zaobserwowano niepożądane objawy, w tym: częstoskurcz, hipertermia, nadmierna potliwość, pobudzenie, konwulsje lub napady, zdezorientowanie, agresja. Dane z badań przedklinicznych sugerują, że substancja α -PVP może u ludzi łączyć się z ryzykiem jej nadużywania oraz może mieć potencjał uzależniający.
- (6) α -PVP nie ma ustalonego ani uznanego zastosowania medycznego u ludzi ani u zwierząt. Poza wykorzystywaniem tej substancji w analitycznych materiałach referencyjnych i w badaniach naukowych analizujących ją pod względem chemicznym, farmakologicznym i toksykologicznym w wyniku jej pojawienia się na rynku narkotykowym, nic nie wskazuje na to, że substancję tę stosuje się do innych celów.
- (7) Pomimo ograniczonych dowodów naukowych dostępnych na temat α -PVP, dowody i informacje na temat zagrożeń dla zdrowia, jakie stwarza ta substancja – co udokumentowano wykryciem jej w przypadkach śmiertelnych i przypadkach ostrego zatrucia – stanowią dostateczne uzasadnienie, by objąć α -PVP środkami kontrolnymi w całej Unii.
- (8) Zważywszy na fakt, że 16 państw członkowskich kontroluje α -PVP na mocy przepisów krajowych zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z konwencji Narodów Zjednoczonych o substancjach psychotropowych z 1971 r., a pięć państw członkowskich stosuje inne środki prawne w celu kontroli tej substancji, poddanie jej środkom kontroli w całej Unii pomogłoby uniknąć pojawienia się przeszkód w transgranicznym egzekwowaniu prawa i współpracy sądowej, a także umożliwiłoby ochronę przed zagrożeniami, które mogłyby się pojawić w wyniku jej dostępności i używania.
- (9) Decyzja 2005/387/WSiSW powierza Radzie uprawnienia wykonawcze mające na celu szybkie i oparte na wiedzy fachowej reagowanie na poziomie Unii na pojawianie się nowych substancji psychoaktywnych wykrywanych i zgłaszanych przez państwa członkowskie, poprzez poddawanie tych substancji środkom kontroli w całej Unii. Ponieważ spełnione są warunki i procedura zainicjowania wykonywania tych uprawnień wykonawczych, należy przyjąć decyzję wykonawczą, aby poddać α -PVP środkom kontroli w całej Unii.
- (10) Dania jest związana decyzją 2005/387/WSiSW, a zatem bierze udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2005/387/WSiSW.
- (11) Irlandia jest związana decyzją 2005/387/WSiSW, a zatem bierze udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2005/387/WSiSW.
- (12) Zjednoczone Królestwo nie jest związane decyzją 2005/387/WSiSW, a zatem nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2005/387/WSiSW, nie jest nią związane ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Nową substancję psychoaktywną 1-fenylo-2-(pirolidyn-1-ylo)pentan-1-on (α -pirolidynowalerofenon, α -PVP) poddaje się środkom kontroli w całej Unii.

Artykuł 2

Państwa członkowskie w terminie do dnia 3 lipca 2017 r. podejmują niezbędne działania zgodnie ze swoim prawem krajowym w celu poddania nowej substancji psychoaktywnej, o której mowa w art. 1, środkom kontroli i sankcjom karnym przewidzianym w ich prawodawstwie zgodnie z ich zobowiązaniami w ramach konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych o substancjach psychotropowych z 1971 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 27 czerwca 2016 r.

W imieniu Rady
M.H.P. VAN DAM
Przewodniczący
